

- на занятии дети работают активно и их деятельность способствует формированию морально-волевых сторон поведения: настойчивости, исполнительности, ответственности, привычки к волевому усилию (Р. С. Буре).
- Давать детям различные поручения, которые требуют самостоятельности со стороны детей, поскольку самостоятельность всегда подразумевает свободу и возможность контролировать свою жизнедеятельность (И. С. Кон).
  - Строить педагогическую деятельность с выдвиганием критериев оценки деятельности детей.
  - Уделять должное внимание работе с родителями: воспитателям проводить индивидуальные консультации, предлагать рекомендации относительно успешного взаимодействия с детьми.
  - Способствовать развитию психических процессов, так как самоконтроль неотъемлемым образом включен в их протекание.
  - Создавать условия для взаимоконтроля между детьми в ходе любой деятельности: контроль ребенка за деятельностью другого ребенка способствует закреплению у контролируемого критериев успешного выполнения той или иной деятельности.
  - Находить возможность воспитателям для личного контакта с каждым ребенком. Контакт может длиться недолго, но его роль для формирования Я-концепции очень велика.
  - Обеспечить наиболее действенную стратегию взаимоотношений воспитателя с детьми: стратегию справедливого поведения, справедливой реакции, согласно которой взрослые в равной степени замечают успехи и неудачи и соответственно оценивают их.

АСНОУНЫЯ ХАРАКТАРЫСТЫКІ ТЭХНАЛОГІІ ПРАЦЭСУ МАУЛЕНЧАГА І ЛІНГВІСТЫЧНАГА РАЗВІЦЦЯ ДАШКОЛЬНІКАУ У СІТУАЦЫІ РУСКА-БЕЛАРУСКАГА ДВУХМОУЯ

Н. С. Старжинская, БДПУ, г. Мінск

Мэта тэхналогіі — фарміраванне у дашкольнікаў маўленчай дзейнасці на беларускай мове, набліжанай па узроўні да адпаведнай дзейнасці на рускай мове, стварэнне перадамоў для выхавання двухмоўнай асобы.

Класіфікацыйныя параметры тэхналогіі (паводле Г. К. Селеўкі)

Па узроўні прымянення: прыватнаметадычная (прадметная).

Па філасофскай аснове: гуманістычная.

Па асноўным фактары развіцця: сацыягенная + псіхагенная.

Па канцэпцыі засваення: асацыятыўна-рэфлекторная + развіццёвая з элементамі інтэрыярызацыі + сугестыўная.

Па арыентацыі на асабовыя структуры: ВУН + СРД + зурыстычная.

Па характары зместу: навучальна-выхаваўчая, свецкая, гуманістычная, нацыянальна-накіраваная.

Па тыпе кіравання: сістэма малых груп.

Па арганізацыйных формах: групавая + індывідуальная.

Па пераважачым метадазе: гульнявая, камунікатыўная, творчая, развіццёвая.

Па накірунку мадэрнізацыі: на аснове актывізацыі і інтэнсіфікацыі дзейнасці дашкольнікаў.

Па катэгорыі навучэнцаў: масавая, усе катэгорыі.

Спектр мэтавых арыентацый

Дыдактычныя: фарміраванне чуйнасці да моўных норм і выразных сродкаў рускай і беларускай моў, маўленчых уменняў і навыкаў на беларускай мове, неабходных для што-

дзенных зносін: фарміраванне пінгвістычных адносін да мовы і уласнай маўленчай дзейнасці.

Выхаваўчыя: развіцце асобы, узабагачэнне унутранага духоўнага свету, выхаванне любові і павагі як да рускай, так і да беларускай мовы, фарміраванне нацыянальнага светапогляду.

Развіццёвыя: развіцце моўнай здольнасці: інтэлектуальных аперацый аналізу, параўнання, суднасення розных параметраў моўнай рэчаіснасці, абагульнення; творчы здольнасцей.

Сацыялізуючая: далучэнне да нацыянальнай культуры.

Канцэптуальныя палажэнні тэхналогіі

- Мова — сродак зносін, нацыянальнай ідэнтыфікацыі, сацыялізацыі і далучэння дзіцяці да агульнагстарычных і нацыянальных культурных каштоўнасцей.
- Родная мова з'яўляецца адначасова і мэтай, і сродкам навучання і выхавання.
- У аснове фарміравання моўнага механізму дзіцяці ляжаць змястоўныя абагульненні, якія узнікаюць у працэсе зносін з дарослымі і уласнай практычнай дзейнасці і прыводзяць да вычлення моўных элементаў, фарміравання іх значэння і правілаў аперавання з імі.
- Крыніцай фарміравання моўнай здольнасці з'яўляецца латэраба у сумеснай дзейнасці і зносінах дзіцяці з іншымі людзьмі, якія забяспечваюць такую дзейнасць.
- Стыхійнае маўленчае развіцце дашкольнікаў у Беларусі характарызуецца рэцэптыўным і ў пэўнай ступені рэпрадуктыўным двухмоўем.
- Навучанне дзвю мовам ажыццяўляецца найбольш эфектыўна ў сітуацыі «адна асоба ў адной сітуацыі зносін — адна мова».
- Інтэграванае паралельнае засваенне дзвю моў — рускай і беларускай — з некаторым адставаннем беларускай прыводзіць да фарміравання двухмоўнай асобы.

У тэхналогіі вылучаюцца наступныя *сродкі беларускамоўнага развіцця дашкольнікаў* і навучання іх беларускай мовай: прафесійна-маўленчая гатоўнасць выхавальніка; культурнае моўнае асяроддзе дашкольнай установы; зносіны выхавальніка з дзецьмі гульня; мастацкая літаратура; займальны маўленчы і моўны матэрыял; навучанне ў штодзённым жыцці і на занятках; сумесная дзейнасць і зносіны дзяцей рознага узросту; вучэбныя дапаможнікі для дзяцей, метадычныя і вучэбна-метадычныя дапаможнікі для педагогаў дашкольных устаноў.

Пад *зместам навучання* ў тэхналогіі разумеецца ўзаемадзеянне выхавальніка з дзіцем у працэсе асобна-арыентаваных зносін на беларускай і рускай мовах, а таксама спецыяльная лабудова працэсу навучання грамаце, які мадэліруе змест і метады даследавання заканамернасцей роднай мовы.

Асобна-арыентаваны ладыход ў тэхналогіі працяўляецца ў тым, што беларуская мова як другая родная мова для дзіцяці ўводзіцца як натуральны спосаб самавыражэння. «мова задавальнення» (А. А. Лявонцьеў).

Дыягнастычны блок тэхналогіі ўключае дыягностыку развіцця беларускага маўлення дзяцей, дыягностыку лінгвістычных ведаў і уяўленняў і дыягностыку ўменняў, атрыманых у ходзе паглыбленага навучання грамаце.

Методыка тэхналогіі беларускамоўнага развіцця дашкольнікаў і навучання іх грамаце ўключае агульную стратэгію развіцця беларускага маўлення дашкольнікаў і уласна методыку развіцця маўленчых навыкаў (фанетычных, лексічных, граматычных) прадуктыўнага маўлення і фарміравання моўных ведаў і ўменняў.

Агульная стратэгія

Развіцце беларускага маўлення дзяцей ажыццяўляецца пазтапна, пачынаючы з паступовага увядзення беларускай мовы ў розныя віды дзейнасці дзяцей ранняга узросту

з мэтай развіцця рэцэптыўнага і рэпрадуктыўнага двухмоўя і яго пачуццевай асновы, пераходзячы затым да навучання дашкольнікаў малодшага і сярэдняга узросту прадуктыўнаму маўленню і, нарэшце, фарміруючы элементарна тэарэтычнае стаўленне да мовы ў старэйшых дашкольнікаў. Навучанне на кожным наступным этапе ажыццяўляецца на фоне далейшага развіцця і удасканалення маўленчых навыкаў дзяцей, набытых на папярэдніх этапах. У працэсе навучання неабходна: а) забяспечыць станоўчую матывацыю маўлення на беларускай мове; б) спалучаць стыхійную форму навучання, у якой забяспечваць так званае «кутоенае» засваенне моўных нормаў, з арганізаванай; в) спалучаць у працэсе навучання розныя віды маўленчай дзейнасці (спантаннае, вучэбна-маўленчую, мастацка-маўленчую, моўна-пазнавальную); г) абавірацца на фарміраванне ў дзяцей элементарнага асэнсавання моўных з'яў; д) абавірацца на маўленчыя навыкі дзяцей, набытыя пры засваенні рускага маўлення.

Выніковасць тэхналогіі

Пабудавана інструментальная мадэль навучання дашкольнікаў беларускай мовай; вызначаны віды маўленчай дзейнасці, што ўключаюцца ў працэс навучання; распрацавана схема сістэматызацыі маўленчага і моўнага матэрыялу ў вучэбным працэсе дзіцячага сада; вызначаны крытэрыі адбору лексічнага, граматычнага, фанетычнага матэрыялу ўпершыню вызначаны змест і спецыфіка методыкі фарміравання ў дашкольнікаў практычных маўленчых навыкаў на беларускай мове; паказаны шляхі фарміравання камунікатыўных якасцей беларускага маўлення; раскрыты змест і метады фарміравання ў дашкольнікаў 5—6 гадоў элементарнага асэнсавання фаналагічных і сінтаксічных адносін з мэтай навучання іх асновам правілісу і удасканалення навыку чытання. На гэтай аснове распрацаваны комплекс іерархічна арганізаваных камунікатыўных дыдактычных гульняў і практыкаванняў.

Літаратура

1. Старжынская Н. С. Тэорыя і методыка развіцця беларускага маўлення ў дашкольнікаў. Мн., 2000.
2. Старжынская Н. С. Обучение грамоте в детском саду. Мн., 2000.
3. Старжынская Н. С. Формирование у дошкольников фонологических представлений // Вопросы психологии. 1981. № 5.
4. Старжынская Н. С. Формирование синтетического чтения у шестилетних детей // Вопросы психологии. 1988. № 5.

Е. А. ФЛЕРИНА О ДЕТСКОМ ТВОРЧЕСТВЕ

Н. И. Стрелянова, МГПУ, г. Москва

Е. А. Флерина (1889 — 1952) — академик АПН (в настоящее время — РАО), профессор, доктор педагогических наук, возглавляла кафедру дошкольной педагогики МГПИ им. В. И. Ленина (в настоящее время — МПГУ) в сороковые — пятидесятые годы ушедшего двадцатого столетия. Под ее научным руководством совершенствовались свое мастерство высококвалифицированные специалисты дошкольного воспитания, в том числе из стран социализма. Издан и переиздан, переведен на многие языки первый Вузовский учебник «Дошкольная педагогика».

Е. А. Флериной разработан оригинальный курс художественного воспитания, связанного с развитием речи ребенка-дошкольника («Художественное слово»), который она передала своей молодой соратнице и коллеге по кафедре М. М. Кониной, сосредоточив тем самым свое научное профессиональное внимание на проблемах художественного детского изобразительного творчества — самой значимой, по ее мнению, детской деятельности, формирующей творческий потенциал личности.